

## ШЕВЧЕНКОЗНАВЧА БІБЛІОГРАФІЯ

**Юлія ГОНЧАР**

**ШЕВЧЕНКІАНА ЖУРНАЛУ  
«ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ»  
(1977 – 1980 РР.)**

«Визвольний шлях» – український суспільно-політичний, літературний і науковий часопис, що його тривалий час видавали за кордоном та винятково для членів ОУН, потрапив до бібліотеки Черкаського національного університету як подарунок від діаспори.

Подовжуючи, традицію огляду Шевченкіани на сторінках «Визвольного шляху», розпочату в попередніх випусках «Шевченкового світу», розглянемо наступний період. На черзі – 1976 – 1980 роки. Завважимо, однак, що кілька номерів не було взято до уваги через їхню відсутність у бібліотеці. З цієї ж причини не було проаналізовано журнали 1976 року.

**«Борітеся – поборете». – 1977. – №3.**

Березневий випуск «Визвольного шляху» розпочинає пошанівна стаття «Борітеся – поборете». У ній Шевченка змальовано геніальним поетом і великим революціонером, що струсонув сумління сучасників, аби врятувати народ від загибелі, та освітив серця майбутніх поколінь.

**Кравців Б. Нові текстологічні досліді шевченкових поезій 1857 – 1861рр. – 1978. – №6-7. – С. 817-826.**

У публікації здійснено аналіз історії текстологічних правок у текстах Шевченка. Проаналізовано видання різних років, текстологічні здобутки академічного видання 1939 року, а також найновіші зміни, внесені до поезій Шевченка.

**Бучинський Д. Шевченкове «Борітеся – поборете». – 1978. – №3. – С.276 – 278.**

Автор статті звертається до постаті Шевченка як до пророка і правдошукача.



Вважаючи, що саме Шевченко – пробний камінь правди, адже Шевченко лікував українську душу від рабства і тривожився душевною неволею.

**Бедрій А. М. Міхновський – великий учень Т. Шевченка». – 1979. – №5. – С. 544 – 565 с.**

Статтю присвячено 55-літтю з дня смерті. Заслугу Міхновського автор вбачає у тому, що він першим застосував політичні ідеї Шевченка у дії. Автор також наголошує, що ідеї Шевченка часто цитували його товариші, вони були популярними і, можливо, навколо Кирило-Мефодіївського братства ще тоді могла організуватися самостійницько-визвольна організація, якби цю групу так швидко не розгромили російські окупанти.

**Сверстюк Є. Шевченко крізь велику і маленьку призму (Рецензія взята з книги Сверстюка «Вибране», 1979). – 1980. – №3. – С. 279 – 285.**

Публікація являє собою аналіз поеми І. Драча «Смерть Шевченка», у якій, на думку Сверстюка, Шевченко постає живим, нехрестоматійним, обдарованим силою любові до людей. Поему він вважає «поглядом сучасника на останні хвилини Шевченка, як марення великої душі, у якій вирував неосяжний світ і мертвих, і живих, і ненароджених». На противагу поемі Драча Євген Сверстюк розглядає поему Василя Бондаря «Прапор», яка «теж начебто про Шевченка», але не отримує схвальної оцінки, адже «більше схожа на пародію».

Кількість публікацій Шевченківської тематики помітно зменшилася, як і загальном творів літературно-мистецької тематики. Натомість з'явилися численні сповіщення про боротьбу ОУН та її лідерів. Водночас збереглася тенденція до з'яви Шевченкового імені в березневих і травневих випусках «Визвольного шляху», приурочених до шевченківських дат.

